

Bedstefars perfekte fest

Hvad nu hvis regnen ikke holdt op?

NOGLE GANGE HOLDER REGNEN IKKE OP

Ikke alle bønner bliver besvaret med det samme, ligesom Alex' bøn blev. Men Gud lytter altid og elsker at velsigne os. Vi kan vælge at stole på, at han ved, hvad der er bedst, selv når tingene ikke virker til at gå, som de burde.

David Dickson

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Samoa.

Mørke, truende skyer hang på himlen. Alex kiggede op på dem.

BOOM!

Mere torden rumlede. Store, tunge regndråber styrtede ned overalt.

Alex rystede på hovedet. Det var ikke godt. Slet ikke. I Samoa kan det nogle gange regne i dagevis uden at stoppe. Men han ville gerne have, at hans bedstefars fødselsdag skulle være perfekt!

Alex gik ind på sit værelse og knælede ved sin seng.

»Vor kære himmelske Fader,« sagde han. »Vær sød at få regnen til at holde op inden bedstefars fødselsdagsfest i morgen. Vi har allerede sendt invitationerne ud. I Jesu Kristi navn. Amen.«

Da Alex rejste sig, så han mor og far stå i døren. De smilede.

»Jeg håber ikke, at du har noget imod, at vi hørte din bøn,« sagde mor.

Alex smilede. »Det er helt i orden. Jeg vil bare gerne have, at i morgen skal være noget særligt for bedstefar. Det vil ikke være det samme, hvis vi er nødt til at blive indenfor. Så har vi ikke plads til at danse!«

Far klemte Alex' skulder. »Uanset hvordan vejret er, ved bedstefar, hvor højt du elsker ham.«

Næste morgen bad mor og far Alex om at bede familiebeden. Det regnede *stadig* meget. Og det så *stadig* ikke ud til, at det ville stoppe.

»Vær sød at velsigne os med, at regnen stopper inden festen,« sagde han. »Og vi beder om, at vi alle vil få det sjovt. Især bedstefar!«

Alex kiggede på himlen hele morgenen. I lang tid ændrede intet sig. Men så skete der noget utroligt.

»Sel!« råbte Alex. »Et stykke blå himmel!« Hans familie løb ud i haven. Skyerne var ved at forsvinde.

I løbet af nogle få timer var alle skyerne væk! Selv vandpytterne på jorden var forsvundet. Alex skyndte sig at pynte haven. Bedstefar og de andre gæster ville snart være der.

Da bedstefar ankom, blev han overrasket. Han så på lysene, de farverige serpentiner og alle gæsterne. »Hvor er det smukt alt sammen,« sagde han. »Tusind tak!«

Festen blev lige så sjov, som Alex havde håbet på. De dansede til bedstefars yndlingsange. Maden var

lækker – især det søde kokosbrød. Alex fik endda lov til at synge med bedstefar.

Det bedste var dog, da det blev tid til *Siva Tau-aluga*. Denne dans blev altid danset af dagens hovedperson. Og det var selvfølgelig bedstefar!

Bedstefar rejste sig op for at danse, men så så han på Alex. »Dans med mig, Alex!« kaldte bedstefar. Alex hoppede op og dansede ved siden af bedstefar. Snart dansede alle de andre også.

Bedstefar bøjede sig ned for at give Alex et kram. »Du fik mig til at føle mig meget særlig i dag,« sagde bedstefar. »Det var den *perfekte* fødselsdagsfest.«

Da festen var forbi, så Alex op på himlen. De tykke, sorte skyer var tilbage. Regnen begyndte at styrte ned igen. Men denne gang havde Alex ikke noget imod det. Han vidste, at vor himmelske Fader havde sørget for pænt vejr, så længe bedstefars fest varede.

»Tak for det gode vejr,« bad Alex. »Og tak for sådan en vidunderlig bedstefar.« ●